

РЕШЕНИЕ

№ 2221

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 21.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1450** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 76а, ал. 4 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба на Многопрофилна болница за активно лечение /МБАЛ/ [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявана от д-р Д. Г., срещу писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание /писмена покана/ № 29-02-1/03.01.2020 г. от директора на Столична здравноосигурителна каса /СЗОК/, съгласно която следва да бъде възстановена сумата в общ размер от 992 000 лева, като неоснователно получена.

Иска се отмяна на оспорения акт, като незаконосъобразен, издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон – основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Конкретните фактически твърдения на жалбоподателя са, че изводите на контролните органи са неправилни и неотговарящи на фактическите обстоятелства. Твърденията са, че при всички ЗОЛ са спазени алгоритмите за хоспитализация и дехоспитализация.

Жалбата се поддържа в проведеното съдебно заседание от адв. Г. и се претендират разноски по делото.

Ответникът – Директорът на СЗОК - чрез процесуалния му представител юрк. Й. оспорва жалбата в проведеното съдебно заседание и в подадено писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът

приема за установено от фактическа страна следното:

Между Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) и МБАЛ [фирма] са сключени договори за оказване на болнична помощ - индивидуален договор № 22-2483/22.05.2018 г. и допълнително споразумение № 5 към него (л. 185-219), касаещо изпълнение на МДД по клинична пътека /КП/ № 168 „Високотехнологична асистирана с робот гинекологична хирургия“ .

Със заповед № РД-18-1591/16.10.2019 г. на директора на СЗОК била разпоредена проверка на дейността на дружеството – жалбоподател като изпълнител на болнична помощ и била определена комисия за извършването и. Контролът обхващал период от 01.01.2019 г. до 31.08.2019 г., а предмет изпълнение по договор на КП № 168 „Високотехнологична асистирана с робот гинекологична хирургия“. За извършената проверка от контролори на СЗОК бил съставен протокол № РД-18-1591-1/25.10.2019 г. Установено било, че 124 бр. ИЗ по КП 168 неотговаряли за условията за закупуване на дейността от НЗОК. Конкретно било установено, че за случаите не се установява наличието на изискуемите индикации за хоспитализация, относно констатираните злокачествени новообразувания на женските полови органи /МКБ С51 – С58/. Не били спазени изискванията на чл. 286, т. 6, б. „а“ от НРД за МД 2018г., поради което на основание чл. 345, ал. 1, т. 3 от НРД за МД 2018 г. заплатената сума от НЗОК следвало да бъде възстановена като неоснователно получена. Съставен бил и протокол за неоснователно получени суми /ПНПС/ № РД-18-1591-2/28.10.2019 г. за сумата от 992 000 лева. Протоколът и ПНПС били връчени на 04.11.2019 г. на представляващия МБАЛ [фирма].

Недоволен от констатациите на контролорите останал директорът на МБАЛ Доверие АД, поради което с вх. № 22-2483-37/11.11.2019 г. депозирал пред директора на СЗОК становище, а с вх. № 22-2483-38/11.11.2019 г. възражение.

Становище вх. № 22-2483-37/11.11.2019 г. е било разгледано от Арбитражната комисия, която с протокол № 14/26.11.2019 г. не е взела решение поради равен брой на противоположни гласове. На основание чл. 418, ал. 3 от НРД за МД 2018 г. Арбитражната комисия представила протокола на директора на СЗОК и на председателя на СК на БЛС.

По повод постъпилото възражение с вх. № 22-2483-38/11.11.2019 г. срещу ПНПС № РД-18-1591-2/28.10.2019 г. се произнесла постоянно действащата комисия, създадена със заповед № РД-09-106/31.07.2019 г., която със становище № 2 по протокол № 3 от 11.12.2019 г. приела, че възражението е неоснователно.

Издадена е оспорената в настоящето производство писмена покана № 29-02-1/03.01.2020 г. съгласно която следва да бъде възстановена сумата в общ размер от 992 000 лева, като неоснователно получена. Поканата е връчена на 13.01.2019 г.

За изясняване на релевантите за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно-медицинска експертиза, която съдът кредитира изцяло и ще обсъди по-долу в изложението. По същество СМЕ дава заключение, че във всички 124 клинични случая при посочените пациентки са спазени индикациите за хоспитализация.

При така установените факти съдът формира следните правни изводи

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - директорът на СЗОК, съгласно чл. 76а, ал. 3 от ЗЗО. Поканата е издадена в предвидената от закона

писмена форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите, посочени в ал. 2, реквизити, посочени са фактическите и правните основания за издаването му, както и съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му, начина и срока на изпълнението им. При издаване на процесната покана съдът приема, че са спазени процедурните правила – в съответствие с чл. 76а, ал. 2 ЗЗО е съставен протокол за неоснователно получени суми като на лицето - обект на проверката, е предоставена възможност да представи писмено възражение пред директора на СЗОК в 7-дневен срок от връчване на протокола. Последното е осъществено, като нарочната комисия отхвърлила възражение вх. 22-2483-38/11.11.2019 г.

Независимо от гореизложеното съдът намира, че при издаването на административния акт са нарушени съществено процесуалните правила, следствие на което е нарушен материалния закон.

Като фактически основания за издаване на процесната писмена покана административният орган е посочил, че за 124 клинични случаи по КП № 168 не се установявало наличието на изискуемите индикации за хоспитализация, относно диагностицирани злокачествени новообразувания на женските полови органи /МКБ С51 - С58/. Посочено е още, че не са спазени изискванията на чл. 286, т. 6, б. „а“ от НРД за МД 2018 г. Конкретни факти не са изложени.

Съгласно цитирания текст клиничните пътеки се състоят от следните основни компоненти, които са задължителни за изпълнение от лечебните заведения: индикации за хоспитализация, диагностично-лечебен алгоритъм, поставяне на окончателна диагноза и критерии за дехоспитализация, включващи: индикации за хоспитализация, включващи задължително обективни критерии за заболяването, диагностично доказани и аргументиращи необходимостта от хоспитализация.

Според приложение 17а от НРД за МД 2018 г. КП 168 т. II. I – Индикации за хоспитализация - Диагностика и лечение при: хистологично доказани неоплазми на маточната шийка и маточното тяло; персистираща абнормна цитологична и хистологична находка за предракови изменения на женските гениталии; тумори на маточните тръби и яйчниците, доказани клинично или с методите на образната диагностика; други злокачествени тумори на женските полови органи при жени с индекс на телесна маса (ИТМ) > 30;

В писмена покана № 29-02-1/03.01.2020 г. и в предхождащите я протоколи обаче, освен данните на ИЗ и окончателната диагноза, не се съдържат други данни, вкл. и това, което е приел, че не е извършено/липсва административният орган. По същество липсват мотиви в административния акт. Вярно е, че са изброени поименно 124 ЗОЛ с техните заболявания, но липсата на съображения какво е следвало да бъде извършено или установено, съобразно цитираното по-горе изискване на приложение 17а от НРД за МД 2018 г., пречатства възможността за контрол на административния акт.

Видно от приложения на л. 174-176 от делото протокол № 14/26/11/2019 г. от заседание на арбитражната комисия, същата е приела, че спорът се свежда до това, дали КП 168 е приложима за доброкачествени заболявания, а не само за злокачествени заболявания. Прието е, че в текста на КП 168 (ДВ, бр. 4/2019 г.) никъде не фигурира забрана или ограничаване за провеждане на процедурата при доброкачествени образувания. Посочено е, че след промяната на нормативната уредба /наредба № 3/20.03.2018 г. за определяне на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК, като е премахнат код 68.29/ КП 168 е останала само за

онкологични гинекологични заболявания. Аналогично е и становището на постоянно действащата комисия, обективизирано в становище № 2 по протокол № 3 то 11.12.2019 г. – касае се за различното третиране на доброкачествени и злокачествени образувания и това, че първите са отпаднали с промяната на приложение 17а от НРД за МД 2018 г. (ДВ, бр. 4/2019г) за КП 168, съгласно § 98, ал. 1 от договор № РД-НС-01-1-2 от 27.12.2018 г.

Така описаните становища обаче не могат да допълнят липсващите мотиви на административния орган, доколкото самите те са противоречиви, предвид равните гласове „за“ и „против“ на Арбитражната комисия и неясните аргументи на постоянната комисия. Липсата на мотиви винаги е съществено процесуално нарушение, водещо до незаконосъобразност на административния акт.

Налице е и нарушение на материалният закон. Приетата по делото СМЕ (т.5) е категорична, че във всички 124 клинични случая при посочените пациентки са спазени индикациите за хоспитализация, като нещата лице сочи към кои индикации от пътеката са относими: тумори на маточните тръби и яйчниците, доказани клинично или с методите на образната диагностика. От представената медицинска документация по процесните случаи е видно, че всички те отговарят на горепосочените индикации за хоспитализация по КП № 168 „Високотехнологична, асистирана с робот гинекологична хирургия“.

Вещото лице сочи още, че в индикациите за хоспитализация са посочени изискванията по КП 168 и те не са само онкологични. Индикациите за хоспитализация се определят от различните прегледи на пациентките, предшестващи хоспитализацията - образни изследвания, клинични оплаквания на пациентките, предшестващи гинекологични прегледи и др. Няма изискване в индикациите за хоспитализация да се изисква мнението на онколог, такъв и не участва в самата операция. Окончателната диагноза се поставя след хистологичното изследване на туморния материал, който е отстранен при операцията. Това изследване е задължително и неизвършването му се счита за нарушение на алгоритъма по КП. Преценката се прави преди хоспитализацията и въз основа на нея се определя следва ли да бъде хоспитализирана и оперирана по този метод, съответната пациентка.

СМЕ дава заключение, че лечението на всички пациентки от процесния случай е проведено съгласно действащите мед.станданти в АГ и правилата за добрата медицинска практика по възможно най-добрия и съвременен метод за щадяща, пациентките интвенция. Тя позволява всички те да бъдат изписани на 4-тия следоперативен ден в добро общо състояние и практически излекувани.

С оглед на изложеното следва, че процесната покана № 29-02-1/03.01.2020 г. е материално незаконосъобразна, тъй като директорът на СЗОК е предявил претенция за възстановяване на недължимо платени суми към лечебното заведение на основание неспазването на изискванията на НРД за МД 2018 г.

При този изход на делото основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски съобразно списък по чл. 80 от ГПК на л. 772. Претендира се сумата от 15 012 лв., представляваща адвокатско възнаграждение, 400 лв. за СМЕ и 50 лв. ДТ. Направено е възражение за прекомерност, което съдът уважава като редуцира претендираното адвокатско възнаграждение на 12 450 лева, съобразно чл. 8, ал. 1, т. 5 от наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, която сума съдът счита, че отговаря на изискванията на чл. 36 от ЗА за справедлив и обоснован размер.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на МБАЛ [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявана от д-р Д. Г., срещу писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание № 29-02-1/03.01.2020 г. от директора на Столична здравноосигурителна каса

ОСЪЖДА Столичната здравноосигурителна каса да заплати на МБАЛ [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 12900 /дванадесет хиляди и деветстотин/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението, подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, чрез Административен съд София-град, пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: